पाचनलम्। इदालम्। वधालम्। लघुलम्। अधिदीपनलम्। सिग्धलम्। कासदीयत्रय-क्रिमिनाभित्वच । तस्य म्हलादिगुणाः । "पटोलख भवेन्मलं विरेचनकरं सुखात्। नालं भ्रियाहरं पर्नं पित्तहारि फलं पुन:॥

दोषचयहरं प्रात्तं तहत्तिता पटोलिका ॥" इति भावप्रकाशः॥

खपि च राजवसभः। "पटोलं कपपित्ताखग्चरकुष्ठवणापचम्। विसपनयनयाधिचिदोधगरनाणिनौ। पटोलफलकचे ति कि चिद्गुणान्तरावुभौ ॥" पटीलक:, पुं, (पटील इव कायति प्रकाशते इति की + कः !) शक्तिः। इति ग्रब्दमाला॥ पटोलिका, स्त्री, (पटोल + कन् + टाप् + अत इलच्छ।) फलविश्रीयः। भिङ्गा इति भाषा। पोर्ति इति खाता। इति केचित्। इति भरतः ॥ तत्पर्यायः । ज्योत्सी २ जाली ३। इत्यमर:।२।४।११८॥ च्योत्सा ४। इति

पटोली, खी, (पटोल + जातित्वात् डीष्।) च्योत्स्ती। इति मेदिनी॥ (मिल्रा इति भाषा ॥ यथा, गार्ड १६८ व्यथाये। पट्टं, क्ती, (पट्गती + क्त:। नैट्।) नगरम्। इति ग्रब्ट्रब्रावली॥

पट्टः, पुं, (पट्+क्तः। नेट्।) पेघणपाषाणः। श्चित् इति भाषा॥ (यथा, रघु:।१८।१०।

"तस्याभवत् सनुरुदारभीलः

श्रिलः श्रिलापट्टविशालवचाः ॥") व्याहीना बन्धनम्। पटी इति भाषा॥ चतु-व्यथः। चौमाता रास्ता इति भाषा ॥ राजादि-भासनान्तरम्। पाट्टा इति भाषा॥ (यथा, माक खेये। इह। पा

"तहासात् पुत्र ! निष्कृष्य महत्तादङ्गुलीयकात्। वाचन्ते शासनं पट्टे सुद्धाचरनिवेशितम्॥") पीठ:। इति मेरिनी ॥ पिड़ि इति भाषा ॥ मलकः। इति चिकाखप्रोधः॥ एल इति भाषा ॥ उच्छीचादि:। इति खामौ ॥ पाग् इळादि भाषा ॥ उत्तरीयादि: । इति सुभूति: ॥ वक पाट्टा इति भाषा ॥ (यथा, भट्टि: ।१०।६०।

"जालितमिव सुवी विलोक्य रामं

धर्शिधरस्तनश्कापट्टचीनम्॥") कौषेय:। इति सुकुट:॥ पाट् रेण्म् इति च भाषा। लोहितकी घेयस मा विदा इति भरतः ॥ राष्ट्रा रेश्रमी पाग् दलादि भाषा ॥ (नृपादीनं। किरीटविश्चेषखरूपपट्टलच्यां हच्त्-संहिताया ४८ अध्याये उत्तम्। तद्यथा,-"विक्तरशी निर्दिष्टं पट्टानं। लच्चगं यदाचार्ये:। तत् संचिप: क्रियते मयाच सकलाणंसम्यतः ॥ पट्टः सुभदो राज्ञां मध्ये । राज्ञां विस्ती गः। सप्तरिन्द्रमिष्याः षड्युवराजस्य निर्द्धः॥ चतुरङ्गलविस्तारः पट्टः सेनापतेभवति मध्ये।

परिटका

दे च प्रसादपट्ट: पच ते कीर्त्तिता: पट्टा: ॥ सळे द्विगुणायामा मधादहीन पार्श्वविस्तीर्णाः। सर्वे च शहकाचनविनिमिताः श्रेयसो रही। पचिश्रिको भूमिपते खिश्रिको युवराजपार्थिव-मचिष्योः।

एकप्रिख: सैन्यपते: प्रसादपट्टी विना प्रिखया ॥ क्रियमाणं यदि पर्चं सुखेन विस्तारमेति परृख्य। वृद्धिजयौ भूमिपतेस्तया प्रजानाच सुखसम्पत् ॥ जीवितराच्यविनाशं करोति मध्ये बण:

ससुत्पन:। मध्ये स्फुटितस्याच्यो विष्नकरः पार्श्वयोः स्फुटितः॥ अश्वभनिमित्तोत्पत्तौ प्रास्त्रज्ञः प्रान्तिमादिश्र-

प्रस्तिनिमत्तः पट्टी नृपराष्ट्रवितृह्वये भवति॥") पट्टकः, पुं, पट्ट एव इत्यर्धे खार्चे कन्। पट्टः ॥ पट्टचं, स्ती, (पट्टात् कौषेयात् जायते इति। पट्ट + जन् + छ।) वस्त्रभेदः। पट्टवस्त्रम्। इति जटाघर: ॥ (यथा, महाभारते ।२।५०।२३। " खौर्सं च राङ्कवस्व व पट्टजं कीटजनाया। कुटीक्रतं तथैवान्यत् कमलाभं सचस्रपः ॥") पट्टदेवी, स्त्री, (पट्टा सिं हासनार्हा देवी।) महादेवी। इति राजनिषंग्टः ॥ पाटराखी इति भाषा ॥ "पटोलीसुक्तकाभ्याच वासकेन च नाम्रयेत्॥") पट्टनं, स्ती, (पटन्ति गच्छन्ति विश्वजी यत्र। पट गती + बाच्चलकात् तनन्।) पत्तनम्। इति हिरूप-

पट्टनी, स्त्री, (पट्टन + गौरादिलात् डीष्।) पत्त-नम्। इति द्विरूपकीयः॥

पट्टर इं, स्ती, (पट्टं वस्तं रच्यते विन। पट्ट + रञ्ज + घण्।) पत्तरङ्गम्। इति राजनिघंग्दः॥ वकम् इति भाषा॥

पट्टरञ्जनकं, स्ती, (पट्टानं वस्त्राणं रञ्जनम्। ततः कन्।) पत्तरङ्गम्। इति राजनिघेग्टः॥ पहुमानं, स्ती पुं, (पहुख पहुच्चख मानम्।) नालिताशाकम्। इति श्रव्दमाला भावप्रकाशस्य॥ चासा गुमा: नाड़ीचप्राब्दे द्रस्या: ॥

पट्टार्हा, ख्ती, (पट्टे नृपासने अर्हा योग्या।) महादेवी। इति राजनिर्घग्टः॥ पाटरागी

पहिका, खी, (पहिरिव कायति प्रकाशते इति। पड़ि + की + का:। स्त्रियां टाप्।) पड़िकास्थ-लोध:। इत्यमरटीकायां वाचस्यति:॥ (चुद्र: पट्टः। इस्बार्धे कन्। स्त्रिया टाप् इलच्छ। वितस्तिविस्तारं वस्त्रम्। इति चिन्तामणिः॥ पट्टः । पाटा इति भाषा । यथा, नैषधे ।१६। ६१।

> "सळीं विस्तृत्व दैवात स्तृति-सुवसि गता वोषयन यो धसंद्रा प्राक् संस्कारेण सम्पत्थिप ध्वति भ्रिर: पहिकापाठनेन ॥")

पहिकाखः, पुं, (पहिका खाखा यस्य।) रक्त-लोष्र:। पाटियालोध इति भाषा । तत्पर्याय:। क्रमुक: २ पट्टी ३ लाचाप्रसादन: १। इ.स-सर: 12 1818१॥

पहिकालोधः, पुं, (पहिका एव लोधः।) रक्त-लोध:। पाटिया लोध इति भाषा। तत्पर्याय:। क्रमुक: २ वल्क लोब: ३ ट च इल: ४ जी ग्रेबुध: ५ हहाला: ६ ग्रीर्णपन:० अचिभेषन: प्रावर: ८ श्वेतलोधः १० गालवः ११ त्रहत्त्वचः १२ पट्टी १३ लाचाप्रसाद: १४ वल्का: १५। इति राजनिष्युट: ॥ स्थलवल्यल: १६ जीर्गपत्र:१० ब्हत्पनः १८। इति भावप्रकाशः ॥ लीधह्रय-गुणाः । कघायत्मम् । ग्रीतत्मम् । वातकपास-विषगाशिलम्। चनुष्यलम्। तन वल्कलोधको-विधिए:। इति राजनिर्धगृदः । याचिलम्। लघ्लम्। पित्तरक्तपित्तातीसारग्रोधनाणिलचा। इति भावप्रकाशः॥

पहिल:, पुं, (पट्टो विदातीरसा। पट्ट + अस्योधी इलच्।) पूतिकरजः। इति जटाधरः॥ पहिलोध:, पुं, (पिट्टरेव लोध:।) पिट्टकालोध:। इति ग्रब्ट्रबावली॥

पहिलोधकः, पुं, (पहिलोध + खार्च कन्।) पहिका-लोध:। इति भ्रब्टरत्नावली॥

पष्टिग्रः,) पुं, (पट्गतौ + बाच्चलकात् टिग्र(स) पहिस: र च्।) अस्त्रविश्वेष:। यथा,-

"परश: पहिसी नाम स एव च परश्वध: ॥" इत्यमरटीकायां भरतः॥

(यथा, भागवत । ८।१०।३६। "सुशुब्धिभिश्वक्रगदार्थिपहिन्नी: प्राह्म की: प्रासपर खधरिप। निक्तिंश्भन्नी: परिषी: समुद्ररी: सिभिन्दिपाले च प्रिरांसि चिच्छिदु: ॥")

पट्टी, स्त्री, (पड्टि + वा डीप्।) पड्डिकालोध:। इति राजनिर्धेग्टः ॥ ललाटभूषा। इति विश्वः ॥ तलसारकम्। अश्ववचः खलनत्वनरच्यः। इति

पट्टी, [न्] पुं, (पट्टीरस्यास्तीति। इनि:।) रत्त-लोध:। इति खामी॥ इत्यम्रटीकायां भरतः॥ पहोलिका, स्त्री (पहं पहाखां उलति प्राप्नोतीति। उल गती + खुल् टापि इत्वम् ।) क्लप्रकीला । व्यवस्थापनं इति केचित्। पाद्या। इति च केचित्। इति जिकाखग्रीय:॥

पठ, वाचि । इति कविकल्पह्मः । (भ्वां-परं-सकं-सेंट्।) पठित श्लोकं धीर:। इति दुर्गादास:॥ पठनं, क्री, (पठ + भावे लुग्र ।) वाचनम् । पड़न् इति भाषा। यथा, मार्के ग्रेटे । १८। १८। "भूतप्रेतिषशाचानां पठनादेव नाग्रनम् ॥"

पठमञ्जरी, स्त्री, श्रीरागस्य चतुर्घरागिणी। तस्या न्यासीप्रगृहाः पच्याः। गानसमयस्त एकप्रहर-दिवसीत्तरम्। इति चङ्गीतद्रपेगः॥ लच्यां यथा, सङ्गीतदामीदरे।

"वियोगिनी कान्तविती ग्रेपुर्या सर्जं वहन्ती वपुषातिसुग्धा । चामास्यमाना प्रियया च संखा विध्सराङ्गी पठमञ्जरीयम्॥" पठसमञ्जरी, स्त्री, रामिखीविश्रव:। इति इतायुध: ।